

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4494/2018
04.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, др Илије Зиндовића и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ, ВВ, ГГ, све из ..., које заступа Горан Стаменковић, адвокат из ..., против туженог Града Ниша, кога заступа законски заступник Градски јавни правобранилац, ради исплате накнаде, вредност спора 9.683.119,36 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2092/18 од 17.04.2018. године, у седници одржаној 04.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2092/18 од 17.04.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П 33/16 од 11.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован предлог туженог за прекид поступка до правноснажног окончања поступка који се води пред Службом за катастар непокретности у Нишу по предмету број ../.. . Ставом другим изреке, обавезан је тужени да на име фактички изузетог земљишта – кат. парц. бр. .. у потесу ..., површине 1.856м² КО ..., исплати накнаду и то тужиоцу АА износ од 4.836.559,68 динара, а тужилама ББ, ВВ и ГГ износ од по 1.612.186,56 динара, све са законском затезном каматом почев од 21.08.2017. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 1.397.405,58 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2092/18 од 17.04.2018. године, ставом 1. изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу П 33/16 од 11.12.2017. године у ставу првом и другом изреке. Ставом 2. изреке, укинута је првостепена пресуда у ставу трећем изреке којим је одлучено о трошковима парничног поступка и укинутом делу предмет враћен истом суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 2. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета дана 01.03.2016. године са захтевом за накнаду штете. Висина потраживања по једном тужиоцу је опредељена на износ од по 3.000.000,00 динара што према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора по појединачном захтеву не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија туженог недозвољена сходно члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

У складу са изнетим, а на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа
судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић